

Arrest

nr. 104 832 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X – X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (verzoeker) en X (verzoekster), die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALILN loco advocaat P.VANCRAYNEST, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en in Laghman geboren te zijn. U bent een Sikh van etnische origine. Op jonge leeftijd bent u met uw familie naar Kabul verhuisd. U maakte uw middelbare studies af en studeerde kortstondig aan de universiteit van Jalalabad. Vervolgens keerde u naar Kabul terug waar u ging werken in de kledingwinkel van uw vader in Saray Azar Gul. Twintig jaar geleden bent gehuwd met (...). Jullie hebben een zeventienjarige zoon die met jullie naar België is meegekomen. Geregeld werden u en uw gezinsleden lastig gevallen door de moslimbevolking. De Afghaanse Sikhs in het algemeen kennen heel wat problemen in Afghanistan. Uw vrouw kwam daarom niet al te vaak het huis uit. Toen u op een dag in uw winkel aan het werken was, is een klant bij u gekomen. Hij verliet uw winkel zonder iets te kopen. Even later ontdekte u voor uw winkel een zak. Een andere winkelier gaf u de raad de politie te bellen. De politie is de zak komen ophalen. U werd vervolgens voor een verhoor uitgenodigd. Tijdens dit gehoor bleek dat de zak een bom bevatte. De politie had het vermoeden dat u

de bommenlegger kende. De politie is vervolgens een kijkje in uw winkel komen nemen. Ze zeiden dat u zich beschikbaar moest houden voor het verder onderzoek van de zaak. Op een nacht zijn drie mannen naar uw huis gekomen. U herkende de man waarvan u al vermoedde dat hij de bom in uw winkel achterliet. U herkende ook een van de politiemannen die u had ondervraagd. Een derde persoon had u nog niet eerder gezien. U werd geslagen, het huis werd overhoop gehaald, de kleren van uw vrouw werden gescheurd. U meende dat jullie leven in gevaar was en u contacteerde een smokkelaar. Deze bevestigde uw vermoeden dat u niet langer veilig was. De man regelde jullie reis naar Europa. Via Iran, Turkije en Griekenland zijn jullie naar België gekomen. Op 07/03/2011 gingen u en vrouw asiel vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar jullie leven in gevaar is. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw eigen Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw vrouw, een bibliotheekpas, een kopie van uw Afghaans rijbewijs, de taskara van uw zoon en een document van de Afghaanse politie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond. Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat jullie geografische kennis van de regio en het land waar jullie zouden hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. Zo blijkt u geen districten van de provincie Kabul te kennen. Hoewel de vraag twee keer gesteld wordt en het Commissariaat-generaal (om u op weg te helpen) twee voorbeelden van districten geeft (Bagrami en Paghman), noemt u zelf telkens provincies van Afghanistan of wijken van de stad Kabul (CGVS, p.7). Dat iemand die zolang in Kabul zou hebben gewoond, geen districten van Kabul kent, is bijzonder merkwaardig. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u provincies rond Kabul kent, antwoordt u dat Afghanistan 34 provincies telt. U noemt ondermeer Badakhshan, Farah en Helmand, wat volgens de info in het geheel geen provincies zijn die aan Kabul grenzen. Of Helmand in het noorden of het zuiden van Afghanistan ligt, is u evenmin bekend (CGVS, p.10). Voorts meent u dat Pul-i Khomri de hoofdstad van Badakhshan is (CGVS, p.10), terwijl het de hoofdstad van Baghlan betreft. Van iemand die ooit universitaire studies deed, mag toch enige kennis worden verwacht. Dit is casu allerminst het geval. Ook de geografische kennis van uw vrouw is ontoereikend. Zo heeft zij nog nooit van Nangarhar gehoord, hoewel ze nota bene van Jalalabad, de hoofdstad van Nangarhar, afkomstig zou zijn (CGVS, vrouw, p.4). Charikar, de hoofdstad van de naburige provincie Parwan, kent zij al evenmin. De naam Parwan klinkt haar niet eens bekend (CGVS, vrouw, p.4). Ook Gardez, de hoofdstad van de provincie Paktia waar eertijds heel wat Sikhs woonden, kent zij niet (CGVS, vrouw, p.4). Van de Kabulse wijk Shir Pur, die nochtans op zeer kleine afstand van Karte Parwan gelegen is, heeft uw vrouw nog nooit gehoord (CGVS, vrouw, p.4). Bibi Mahru, de heuvel in de stad die uitzicht biedt op Kabul, kan u zelf dan weer niet situeren (CGVS, p.7) en hoewel de wijk Karte Parwan gelegen is aan de voet van de berg Kohe Ali Abad is deze plaatsnaam u vreemd genoeg eveneens onbekend (CGVS, p.9). Dat jullie geografische kennis bijzonder gebrekkig is, is een eerste aanwijzing dat jullie niet in Kabul hebben gewoond. Nog tijdens het gehoor blijkt u niet vertrouwd met tal van namen van personen die de (recente) geschiedenis van Afghanistan vorm hebben gegeven. Hoewel u in de tijd van de mujahedin (1992 – 1996) in de hoofdstad Kabul zou hebben gewoond, blijkt

tijdens het gehoor dat u nauwelijks enig idee heeft wie mensen als Gulbuddin Hekmatyar, Ahmad Shah Massoud, Dostum, Sayyaf en anderen zijn. Zo weet u niet tot welke etnie Sayyaf (CGVS, p.6) en Dostum (CGVS, p.5) behoren, hoewel etniciteit van uitermate groot belang is in Afghanistan. Evenmin weet u van welke partijen deze personen de leiders zijn (CGVS, p.5): behalve Hezb-e Islami kent u geen enkele van de talrijke mujahedinpartijen (CGVS, p.5). U zegt dat u zich de namen niet meer kan herinneren, wat weeral opmerkelijk is. Van Ahmad Shah Massoud, bijgenaamd de leeuw van Panshir, weet u niet vanwaar hij afkomstig is (CGVS, p.6). U zegt louter dat hij een van de ministers van Rabbani was (CGVS, p.6). Het is niet geloofwaardig dat u niet meer zou weten over deze man, die jaarlijks herdacht en geëerd wordt door een groot deel van de bevolking van Kabul. Ook uw vrouw kan geen enkele verduidelijking geven als haar gevraagd wordt of zij meer weet over deze Massoud (CGVS, vrouw, p.2). Verder stelt u dat Abdullah Abdullah, die bij de recentste presidentsverkiezingen de grote belager van Karzai was, de minister van Buitenlandse Zaken is (CGVS, p.6). Dit is onjuist: Abdullah Abdullah leidt de oppositie tegen de regering Karzai. Bashar Dost, die derde werd bij de presidentsverkiezingen van 2009, kent u ook niet, hoewel u zegt de naam wel te hebben gehoord (CGVS, p.6). Voorts beweert u dat Din Mohammad slechts gedurende een maand gouverneur van Kabul was (CGVS, p.9), terwijl de informatie aantoonde dat hij jarenlang, met name van 2005 tot 2009, deze belangrijke en zeer zichtbare functie waarnam. Wie de gouverneur van Kabul was, is uw vrouw voorts onbekend (CGVS, vrouw, p.4). De naam van voormalig burgemeester van Kabul Abdul Ahad Sahebi, in 2009 veroordeeld voor fraude, zegt u niets (CGVS, p.9). Dergelijk totaal gebrek aan kennis van personen die in het verleden dan wel het heden de lakens uitdeelden in uw regio wijst er eveneens op dat jullie Afghanistan al zeer geruime tijd verlaten hebben. Zelfs over de situatie van de Sikhs in Kabul leggen u en uw vrouw bijzonder vage verklaringen af. Zo wijst u op de crematieproblemen die de Sikhs in Kabul kennen. Echter, als het Commissariaat-generaal informeert naar enkele namen van Sikhs die ondanks alle moeilijkheden toch konden worden gecremeerd, antwoordt u dat er verschillende (CGVS, p.10) of veel (CGVS, p.11) mensen overleden maar kan u zich slechts één naam, namelijk die van Lachman Singh herinneren (CGVS, p.10). Het is opmerkelijk dat u enkel deze naam noemt, te meer dit precies de persoon is wiens crematie in 2007 de internationale (internet)pers haalde en u uw beperkte kennis dus via die weg kan hebben opgedaan. Verder weet u niet dat de regering Karzai inspanningen deed om de crematieplaats in Qalacha te renoveren (CGVS, p.10). Het lijkt uitgesloten dat een Sikh uit Kabul niet op de hoogte zou zijn van deze werken die in een recent verleden werden uitgevoerd. Verder stelt uw vrouw dat uw zoon af en toe lessen volgde in de school van de gurdwara maar zij weet niet wie daar les geeft (CGVS, vrouw, p.3). Uw vrouw verklaart ook dat de school in de gurdwara dicht is maar op de vraag sinds wanneer dit dan het geval zou zijn, kan zij geen antwoord geven (CGVS, vrouw, p.3). Zelf beweert u dat er geen Dari onderwezen wordt in deze school. Nochtans blijkt uit de informatie het tegendeel. Het is u ook niet bekend dat deze lessen worden gegeven door leraars die door de Afghaanse overheid betaald worden (CGVS, p.3). Het is niet aannemelijk dat iemand die tot de kleine en geïsoleerde gemeenschap van Sikhs in Kabul zou behoren, niet op de hoogte is van dit soort zaken. Voorts stelt u dat de Sikhs twee kandidaten bij de verkiezingen hadden maar dat zij tot verschillende partijen behoorden en elkaar bekampten (CGVS, p.11). Dit is onjuist, net zoals uw verklaring als zouden deze verkiezingen hebben plaatsgevonden in 1384 (2005). De informatie toont aan dat Anar Kali en Pritpal Singh deelnamen aan de parlementsverkiezingen van 2010. Bovendien meent u ten onrechte dat geen van beiden verkozen werd (CGVS, p.11). Nog uit de info blijkt immers dat Anar Kali wél verkozen werd. Opnieuw mag er worden vanuit gegaan dat een Sikh uit Kabul van dergelijke feiten weet heeft. Uw bijzonder beperkte kennis over de situatie van de Sikhs in Kabul wijst eens te meer op een verblijf elders. Nog andere verklaringen bevestigen dat u niet in Kabul heeft gewoond. Zo kan uw vrouw wel de maanden van de Afghaanse kalender opsommen maar zij weet niet wanneer de Afghanen hun Nieuwjaar vieren (CGVS, vrouw, p.3). Iemand die vijftig jaar lang in Afghanistan zegt te hebben gewoond, zou moeten weten dat dit op 1 hamal is. Verder is het niet aannemelijk dat een inwoner van Kabul slechts één Afghaanse televisiezender bij naam kent (CGVS, p.11). U stelt voorts dat uw buurman Aziz heette (CGVS, p.4). Het is opmerkelijk dat uw vrouw zich aanvankelijk niet kan herinneren wie jullie buurman zou zijn geweest ("ik probeer mij de naam te herinneren", "ik ben het vergeten", vrouw, p.4). Dit duidt er op dat jullie een aantal zaken hebben ingestudeerd. Ook de naam van de school in jullie buurt, waar u zelf school zou hebben gelopen, kan uw vrouw zich niet herinneren (CGVS, vrouw, p.3). Zij weet enkel nog dat de term 'shaheed' in de naam van de school voorkomt. Het is verder opmerkelijk dat uw vrouw geregeld naar de gurdwara zou zijn gegaan maar dat zij geen van de Sikh vrouwen die zij daar ontmoette, bij naam kent (CGVS, vrouw, p.4,5). Zij argumenteert dat iedereen "zuster" genoemd werd, wat niet overtuigt. Ook de naam van de vrouw van Sikhleider Avtar Singh zegt zij niet te kennen (CGVS, vrouw, p.3). Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat er aan jullie verblijf in Kabul geen geloof kan worden gehecht. Hoewel overbodig gezien het vastgestelde bedrieglijke karakter van uw herkomst uit Kabul, kan nog worden opgemerkt dat ook uw asielaanpak ongeloofwaardig is. U stelt dat de politie een bom vond in de

zak die voor uw winkel werd achtergelaten. Gezien de locatie van de bom is het onduidelijk waarom de politie u dan zou hebben verdacht van medeplichtigheid in deze zaak. Evenmin maakt u duidelijk waarom zij de klant, die even daarvoor in uw winkel zou zijn langs geweest, ervan verdachten de bommenlegger te zijn (CGVS, p.8,9). Verder verklaart u dat u en uw gezin iets later het bezoek kregen van drie personen die gewelddadig te werk gingen. Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u over deze feiten in uw huis, die de aanleiding tot jullie vertrek uit Afghanistan zouden hebben gevormd, tijdens het eerste gehoor niets heeft gezegd. Ook uw vrouw heeft tijdens het eerste gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept over de aanranding, de slagen die u werden toegebracht en de huiszoeking waarbij alles overhoop werd gehaald en stuk geslagen. Zij verklaarde integendeel dat u Afghanistan wou verlaten omdat u problemen had met de Pashtoenen maar dat zij de reden voor jullie vertrek niet kende. U argumenteert dat men bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets vroeg, dat men alleen vroeg hoelang u onderweg was, etc. (CGVS, p.9). Uw argumentatie is niet ernstig: ook tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dient u uw asielmotieven bondig uiteen te zetten. Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afgaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht. Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allermist het geval. Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas

uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegt, vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. De taskara's van uzelf (afgeleverd in 1974) en van uw vrouw (afgiftedatum onleesbaar) betreffen zeer oude documenten die geen enkel bewijs leveren voor jullie verblijf in Afghanistan in de afgelopen decennia. Hetzelfde kan worden gezegd van de bibliotheekpas die u tijdens uw studentenjaren zou hebben verkregen. De taskara van uw zoon kan uw relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn. Ook het rijbewijs overtuigt niet: ten eerste betreft het een kopie. Dergelijke kopie kan op eenvoudige wijze worden vervalst. Bovendien is het zeer merkwaardig dat u een rijbewijs maar geen auto zou hebben (CGVS, p.2). Dit document lijkt louter bedoeld om de asielinstanties om de tuin te leiden. Het attest van de Afghaanse politie zou zijn opgesteld om u te bedanken: volgens uw verklaring zou u een bomaanslag hebben verijdeld. Gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw relaas kan aan dergelijk document geen waarde gehecht worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De commissaris-generaal heeft ten aanzien van verzoekster dezelfde beslissing genomen als ten aanzien van verzoeker en baseert zich daarvoor op dezelfde feiten en motieven als bij verzoeker.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekers vragen in hoofdorde om de bestreden beslissingen teniet te doen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoekers stellen dat de bestreden beslissingen de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A (2) van het internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen schenden.

Verzoekers wijzen erop dat verzoeker maar een maand naar de universiteit is geweest en dat verzoekster nooit naar school is geweest zodat het niet verbazend is dat ze bepaalde vragen over politiek, aardrijkskunde en geschiedenis niet kunnen beantwoorden. Verzoekers wijzen er verder op dat ze op bepaalde vragen wel konden antwoorden, zoals de talen van Afghanistan, de etnieën of de maanden van de Afghaanse kalender.

Verder stellen verzoekers dat de bibliotheekkaart aantoont dat verzoeker wel degelijk in Afghanistan heeft gestudeerd en dat de commissaris-generaal het attest van de politie niet heeft beoordeeld.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil

(wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoekers niet kunnen worden erkend als vluchteling en dat ze niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers' beweerde verblijf in Afghanistan.

Vooreerst mag van verzoekers een betere geografische, politieke en geschiedkundige kennis verwacht worden, ondanks het feit dat verzoeker maar één maand naar de universiteit is geweest en verzoekster nooit naar school is geweest. Zo is het niet aannemelijk dat verzoekster nog nooit van Nangarhar heeft gehoord, terwijl ze beweert dat ze afkomstig is van Jalalabad, wat de hoofdstad van Nangarhar is. Zo is het ook niet aannemelijk dat verzoeker de berg Kohe Ali Abad niet kent, terwijl de wijk Karte Parwan, waar verzoekers naar eigen zeggen woonden, aan de voet van deze berg is gelegen (administratief dossier, Kabul City Map District 4). Verder stelt verzoeker dat Abdullah Abdullah, die bij de recentste presidentsverkiezingen de grote belager van Karzai was, de minister van Buitenlandse Zaken is, terwijl Abdullah Abdullah de oppositie tegen de regering Karzai leidt. Verzoekster weet dan weer niet wie de gouverneur van Kaboel is. Van personen die beweren dat ze hun hele leven in Afghanistan hebben gewoond, mag verwacht worden dat ze deze vragen juist kunnen beantwoorden, ongeacht hun scholing. Het gaat hier immers niet om doorgedreven schoolse kennis maar om alledaagse basiskennis.

Verder blijkt ook dat verzoekers' kennis van de situatie van de sikhs in Kaboel erg beperkt is. Zo wist verzoeker niet dat de regering Karzai inspanningen deed om de crematieplaats in Qalacha te renoveren. Verzoeker meende ook dat Pritpal Singh en Anar Kali, de kandidaten van de sikhs voor de parlementsverkiezingen in 2010, niet werden verkozen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Anar Kali wel werd verkozen en ze bovendien de eerste niet-moslimvrouw in het Afghaanse parlement werd. Zoals de commissaris-generaal terecht stelt in zijn beslissing mag er van uitgegaan worden dat een sikh uit Kaboel van dergelijke feiten weet heeft.

De kennis die verzoekers wel tentoonspreidden, weegt niet op tegen deze vaststellingen. Zaken zoals de talen van Afghanistan, de etnieën of de maanden van de Afghaanse kalender kunnen immers ingestudeerd worden. Op basis van deze kennis tonen verzoekers dus niet aan dat ze heel hun leven in Afghanistan hebben gewoond.

Wat de documenten betreft die verzoekers hebben neergelegd, sluit de Raad zich volledig aan bij de motieven daarover in de bestreden beslissingen. Verzoekers weerleggen deze motieven niet in hun verzoekschrift.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers' beweringen over hun verblijf in Afghanistan.

De vaststelling dat verzoekers de waarheid niet vertellen over waar ze voor hun vertrek naar België verbleven, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoekers de nationaliteit bezitten. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliezen verzoekers hun belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat ze reeds in een ander land als vluchteling zijn erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming hebben verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.3. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER